

Omkostningerne bæres med $\frac{1}{3}$ af Kommune, Departement og Stat, Udbetalingerne sker gennem kommunale Hjælpebureauer, som tilser, at Lovens Bestemmelser overholdes og giver Raad og Anvisninger med Hensyn til Moder og Barns Pleje samt tilser, at disse Raad overholdes.

3. Efter den den 26. September 1929 afgivne Betænkning om Moderskabsbeskyttelse i *Sverige* skal mindre bemidlede Barnemødre (d. v. s. Personer hvis skattepligtige Indtægt ikke er over 500 Kr., for gifte, Konens og Mandens Indtægt eller Mandens Indtægt alene) have Ret til Moderskabsunderstøttelse, der udbetales med 25 Kr. (förlösningsspenning) efter Kvindens Fødsel og med 25 Kr. (barnsängsspenning), naar mindst 2 Uger er forløbne efter Fødslen. Understøttelsen søges hos Børneforsorgsraadet (barnvårdsnämnden) i den Kommune, hvor Moderen i Tiden før Fødslen er bosat. $\frac{4}{5}$ af Understøttelsen udredes af Statsmidler.

Efter Betænkningen foreslaas en særlig Erstatning efter nærmere Regler til visse Barnemødre for mistet Arbejdsfortjeneste.

[4. *England*. Ved Mødre- og Børneforsorgsloven af 1918 [Maternity and Child Welfare Act] bemyndiges Grevskabsraadene og de kommunale Myndigheder (London undtagen) til med Godkendelse af Sundhedsdepartementet at vedtage Anordninger angaaende Forsorg af ventende og diegivende Mødre samt Børn under 5 Aar, som ikke opdrages i Institutioner anerkendte af Board of Education. Refusion ydes af Staten til indtil 50 pCt. af Udgifterne.

Forsorgen omfatter Løn til Sygeplejersker, herunder Hjælp i Hjemmet, Mælk og Levnedsmidler til fattige Barsekvinde, Fødehjem og Børnehospitaler, Mødre- og Børneforsorgscentraler, Læge- og Jordemoderhjælp, Anskaffelse af Vugger, Rekonvalescent-hjem for Mødre m. v. Hjælpen udgør omtrent 30 Millioner Kr. aarlig.

B. Forsorg. Som foran fremført har selv Lande med Tvangsforsikring maattet give Understøttelse til Mødre ad Forsorgsvejen, jfr. foran (Tyskland og Norge).

IV. *Socialhygiejne*.

Som foran berørt har en Beskyttelse af Moderskab ogsaa arbejdet sig frem efter andre Linier, der i højere Grad har været rettet paa en egentlig Plejevirkosomhed med det Formaal at søge forbedret Jordemodervæsen, Oprettelse af Fødselsanstalter, Optagelseshjem, Mødre- og Spædbørnsasyler og lign. I den seneste Tid har en stærkere og stærkere Interesse for den Slags Beskyttelsesforanstaltninger gjort sig gældende. I visse Lande kan de siges at udgøre den eneste Form for Moderbeskyttelse, i andre Lande har de lovfæstede Beskyttelsesforanstaltninger udviklet sig heraf. Tendensen gaar i Retning af at tilknytte de forskellige Foranstaltninger til hinanden. I den seneste Tid er Opmærksomheden rettet paa en forbedret Fødselshjælp og en rationel Pleje af Kvinderne før og efter Fødslen, ligesom paa Foranstaltninger for at lære Mødrene at passe Børnene paa en med hygiejniske Krav stemmende Maade. Tendensen gaar ogsaa i Retning af at udvide Jordemødrenes Virksomhed. De tages ikke blot i Brug ved selve Fødslen, men ogsaa før og efter denne, og ved Pasningen af Spædbørn. Lægernes Medvirkning tilsikres paa mange Maader gennem et System af Mødre og Børneforsorgscentraler, som bliver en Slags hygiejniske Oplysningsbureauer, hvor ventende eller nye Mødre paamindes om at henvende sig for at faa